

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומני בזוה"ק פרשת בהר
חלק 1 - פרשת משפטים

מיתוך מדבש	וילגא	יום
תנה-תסב	קה ע"ב	ראשון
תסב-תסז	קו ע"א	שני
תסז-תעג	קו ע"ב	שלישי
תעג-תעז	קז ע"א	רביעי
תעז-תפב	קז ע"ב	חמישי
תפב-תפח	קח ע"א	שישי
תפח-תעג	קח ע"ב	שבת

פרשת אמור תשפ"ב

עלון מס' 182



יו"ל בעזהש"ת ע"י מרכז 'מיתוך מדבש' ת.ד. 5315 ירושלים

גודל נקמת הקב"ה באדום לעתיד לבא

ולאחותו הבתולה הקרובה אליו וגו', מה פתיב לעילא, פי אם לשארו הקרוב אליו וגו', רבי אבא פתח (ישעיה סג א) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה וגו', מי זה בא מאדום, זמין קדשא בריהו הוא ללבשא לבושי נוקמא על אדום, דאחריבו ביתיה ואוקידו היכליה, וגלו לכנסת ישראל בניי עממיא, ולמעבד להון נוקמת עלמין, עד דישתפחון כל טורין מטורי עלמא מליין מקטולי עמין, ולמקרי לכל עופא דשמיא עליהו, וכל חיות ברא יתזנון מנייהו תריסר ירחי, ועופא דשמיא שבע שנין, עד לא תסבל ארעא ניוולא דידיהו, הדיא הוא דכתיב (שם לד ו) פי זבח ליהו"ה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום, עד דאינון לבושי יסתאבון, הדיא הוא דכתיב (שם סג ג) וכל מלבושי אגאלתי.

חמוץ בגדים מבצרה, בגין דמינה נפקו אוכלוסין דעלמא לחיילא על ירושלים, ואינון שרו

מתוך מדבש

גודל נקמת הקב"ה באדום לעתיד לבא

ולאחותו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא, ואמר מה פתיב לעילא מה כתוב למעלה, פי אם לשארו הקרוב אליו וגו' כדי לפרש פסוק זה, רבי אבא פתח הקדים לפרש מה שכתוב מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה וגו', הנה מה שכתוב מי זה בא מאדום היינו זמין קדשא בריהו הוא ללבשא לבושי נוקמא על אדום עתיד הקב"ה ללבוש לבושי נקמה על אדום, מכח התעוררות דין החזק שיתעורר עליהם, דאחריבו ביתיה ואוקידו היכליה על שהחריבו ביתו ושרפו את היכלו, וגלו לכנסת ישראל בניי עממיא והגלו את כנסת ישראל בין האומות, ולמעבד להון נוקמת עלמין ועתיד הקב"ה לעשות בהם נקמת עולם, עד דישתפחון כל טורין מטורי עלמא מליין מקטולי עמין עד שימצאו כל ההרים מהרי העולם מלאים מהרוגי העמים, ולמקרי לכל עופא דשמיא עליהו ועתיד הקב"ה לקרוא לכל עופות השמים עליהם

לאכול את פגריהם, וכל חיות ברא יתזנון מנייהו תריסר ירחי וכל חיות השדה יזונו מהם י"ב חדשים, ועופא דשמיא שבע שנין ועופות השמים שבע שנים, עד לא תסבל ארעא ניוולא דידיהו עד שלא תסבול הארץ את הניוול שלהם, הדיא הוא דכתיב זהו שכתוב פי זבח ליהו"ה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום ובצרה היא עיר בארץ אדום, עד דאינון לבושי יסתאבון עד שאותם לבושי נקמה יטמאו מן ההרוגים, כי הדין שיתעורר עליהם יושפע אל החיצונים הטמאים, והם יפעלו הרג ואבדון גדול באדום, הדיא הוא דכתיב זהו שכתוב וכל מלבושי אגאלתי פי לכלכתי וטנפתי על ידי אחיזת החיצונים שהם פעלו בהם את הדין.

ומה שכתוב חמוץ בגדים מבצרה היינו בגין דמינה נפקו אוכלוסין דעלמא לחיילא על ירושלים, לפי שמבצרה יצאו המונים רבים לצבוא על ירושלים, ואינון שרו לאוקדא היכלא והם התחילו לשרוף את ההיכל, ובני אדום מפגרין שורין ובני אדום היו



לְאוֹקְדָא הֵיכְלָא, וּבְנֵי אָדוּם מִפְגָּרִין שׁוֹרִין, וְרָמּוּ אֲבָנֵי יְסוּדָא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים קלו ז) זְכוֹר יְהו"ה לְבְנֵי אָדוּם וְגו', הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ. זֶה הַדּוֹר בְּלְבוּשׁוֹ, בְּאֵינּוֹן לְבוּשֵׁי דְנוֹקְמָא דְזַמִּין לְאַלְבָּשָׂא, צוּעָה בְּרוּב פָּחוּ, מַה צוּעָה, מְתַבֵּר, כְּמָה דְכְתִיב (שם מה ו) עֲמִים תַּחְתִּיךָ יִפְלוּ וְגו'.

טעם הנקמה באדום מפני שגרמה לגלות השכינה

וְכָל כֶּף לְמָה, בְּגִין דְגָרְמוּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל לְמַהוּי שְׂכִיבַת לְעַפְרָא בְּגִלוּתָא, וְלִמְנַפֵּל לְאַרְעָא, כְּמָה דְכְתִיב (עמוס ה ב) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל, וּבְגִין כֶּף קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִלְבַּשׁ לְבוּשֵׁי נוֹקְמָא עֲלֵיהּ, לְסַאָבָא לֹון בְּסִגְיָאוֹ דְקִטּוּלְיָא, דְכְתִיב וְכָל מְלָבוּשֵׁי אֲגָאֲלָתִי.

וְכָל כֶּף לְמָה, דְכְתִיב וְלֹאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוּבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה לְאִישׁ, דְלָאו חוּלְקִיָּה דְעֵשׂוֹ, וְלֹא הָוּוֹת בְּעַדְבֵּיהּ דְהָהוּא דְכְתִיב בֵּיהּ (בראשית כה כו) אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד אִישׁ שָׂדֶה, לָהּ יִטְמָא, בְּאֵינּוֹן לְבוּשֵׁין דְנוֹקְמָא דְזַמִּין לְאַסְתָּאָבָא בֵּין אֵינּוֹן אוֹכְלוֹסִין, דְכְתִיב בֵּיהּ לָהּ יִטְמָא, בְּגִינָהּ, בְּגִין דְאִיהִי שְׂכִיבַת לְעַפְרָא, וְהוּא בְּעֵי לְאַקְמָא לָהּ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיהו ס

מתוק מדבש

בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל כְּלוּמַר שְׁנַפְלָה נַפִּילָה גְדוּלָה כָּל כֶּךְ עַד שְׁלֹא תוּכַל לְקוּם מַעֲצָמָה, אִם לֹא שִׁיבָא בַעֲלָה שְׁהוּא הַקַּב"ה בְּעַצְמוֹ לְהַקִּימָה, וּבְגִין כֶּף קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִלְבַּשׁ לְבוּשֵׁי נוֹקְמָא עֲלֵיהּ וּבִשְׂבִיל זֶה יִלְבַּשׁ הַקַּב"ה לְבוּשֵׁי נְקָמָה עֲלֵיהֶם, לְסַאָבָא לֹון בְּסִגְיָאוֹ דְקִטּוּלְיָא לְטַמָּא אוֹתָם הַבְּגָדִים עַל יַדֵי רוּב הַהֲרוּגִים, דְכְתִיב וְכָל מְלָבוּשֵׁי אֲגָאֲלָתִי פִי לְכַלְכְּתִי וְטַמַּאתִי בְּדָם.

וּשְׁוֹאֵל וְכָל כֶּף לְמָה, לְמָה לֹא יִשְׁלַח ה' חַיִּילָיו, וְלִמָּה מוֹכֵרָח שְׁתֵּהִיָּה עַל יַדֵי עֲצָמוֹ, וּמִשִּׁיב מִשׁוּם דְכְתִיב וְלֹאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוּבָה אֵלָיו שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה שְׁהִיא אַחֲתוֹ שֶׁל הַקַּב"ה סוּד בַּחֲיִנַת הַתְּפָאֶרֶת וְהִיא בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה לְאִישׁ פִּי שְׁלֹא הִיְתָה לְאִישׁ בְּלִיעַל ח"ו, כְּלוּמַר שְׁלֹא נִטְמָאָה מֵאַחֲזִיזַת הַחֲצִיצוֹנִים, דְלָאו חוּלְקִיָּה דְעֵשׂוֹ שְׁהִיא אֵינָה בְּחַלְקוֹ שֶׁל עֵשׂוֹ, וְלֹא הָוּוֹת בְּעַדְבֵּיהּ דְהָהוּא דְכְתִיב בֵּיהּ וְלֹא הִיְתָה בְּגוּרְלוֹ שֶׁל הָאִישׁ הַהוּא שְׁכַתוּב בּוֹ אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד אִישׁ שָׂדֶה שְׁהוּא הַס"מ שְׁלֹא שִׁלַּט עֲלֵיהּ ח"ו, לָהּ יִטְמָא פִּי בְּשִׁבִילָה יִטְמָא, כְּלוּמַר בְּאֵינּוֹן לְבוּשֵׁין דְנוֹקְמָא בְּאוֹתָם לְבוּשֵׁי נְקָמָה שְׁהֶם סוּד הַדִּינִים שְׁהַחֲצִיצוֹנִים יַפְעִלוּ בְּכַחַם נְקָמָה גְדוּלָה בְּאִדוּם, דְזַמִּין לְאַסְתָּאָבָא בֵּין אֵינּוֹן אוֹכְלוֹסִין שְׁעַתִּידִים לְהַטְמָא בֵּין אוֹתָם הַמוֹנֵי הַהֲרוּגִים, דְכְתִיב בֵּיהּ שְׁעַל כֶּן כְּתוּב בּוֹ לָהּ יִטְמָא דְהֵינּוּ בְּגִינָהּ בְּשִׁבִיל הַשְּׂכִינָה, בְּגִין דְאִיהִי שְׂכִיבַת לְעַפְרָא, וְהוּא בְּעֵי לְאַקְמָא לָהּ לְפִי שְׁהִיא שׁוֹכְבַת בְּגִלוּת לְעַפְרָא, וְהוּא רוּצָה לְהַקִּים אוֹתָהּ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב זֶה

מֵהַרְסִים אֶת הַחֹמוֹת, וְרָמּוּ אֲבָנֵי יְסוּדָא וַעֲקְרוּ אֶת אֲבָנֵי הַיְסוּד, הֲדָא הוּא דְכְתִיב זֶהוּ שְׁכַתוּב זְכוֹר יְהו"ה לְבְנֵי אָדוּם לְשִׁלֵּם לָהֶם גְּמוּלָה עַל זֹאת, אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, מַה שְׁעֵשׂוּ בַעַת חוֹרְבָן יְרוּשָׁלַם, הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ (ערו, ענין מוֹרֵנָה וְהַסְמָפָה) אֲשֶׁר אִמְרוּ לְחַבְרִיהֶם הַחֲרִיבוּ וְהַשְׁחִיתוּ גַם אֶת הַיְסוּדוֹת. (מגילות)

וּמַה שְׁכַתוּב זֶה הַדּוֹר בְּלְבוּשׁוֹ הֵינּוּ הַקַּב"ה יִהִי הַדּוֹר בְּאֵינּוֹן לְבוּשֵׁי דְנוֹקְמָא דְזַמִּין לְאַלְבָּשָׂא בְּאוֹתָם לְבוּשֵׁי נְקָמָה שְׁעַתִּיד לְלַבּוּשׁ, צוּעָה בְּרוּב פָּחוּ שְׁוֹאֵל מַה צוּעָה מַה פִּירוּשָׁה, וּמִשִּׁיב מְתַבֵּר לְשׁוֹן שְׁבִירָה, כִּי צוּעָה הִיא לְשׁוֹן הַסַּעָה וְהַפְּלָה לְאַרְץ (רד"ק נְשׁוּרַשׁ לֹועָה), כְּמָה דְכְתִיב כְּמוֹ שְׁנֹאמַר עֲמִים תַּחְתִּיךָ יִפְלוּ וְגו' דְהֵינּוּ תַּחְתֵּיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

(דף פט ע"א, ובביאורינו כרך יא עמ' תמו-תמוז)

טעם הנקמה באדום מפני שגרמה לגלות השכינה

וְכָל כֶּף לְמָה, לְמָה תֵּהִיָּה הַנְּקָמָה גְדוּלָה כָּל כֶּךְ בְּאִדוּם, וְגַם לְמָה תֵּהִיָּה עַל יַדֵי הַקַּב"ה בְּעַצְמוֹ, וְאִמַר בְּגִין דְגָרְמוּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל לְמַהוּי שְׂכִיבַת לְעַפְרָא בְּגִלוּתָא וְלִמְנַפֵּל לְאַרְעָא לְפִי שְׁגָרְמוּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה שְׁתֵּהִיָּה שׁוֹכְבַת בְּגִלוּת וְלִיפּוּל לְאַרְץ, כְּמָה דְכְתִיב כְּמוֹ שְׁכַתוּב נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם

א) קומי אורי פי בא אורי (ס"א וכתוב (עמוס ט יא) ביום ההוא אקים את ספת דויד הנפלת וגו').

ישראל נבדלו מהאומות כדי לשמש בקדושה להשי"ת

תא חזי, קדשא בריך הוא (דף צ ע"ב) ישמש על ידא דכהנא, וישתכח קדישא פד אחי לשמשא, ובגין דקדשא בריך הוא ישמש על ידא דכהנא דאיהו קדישא, פהנא ישמש על ידא דכיא דאתקדש בדכיותיה, ומאי איהו לינאי, בר נש (ס"א פהנא) אחרא ישמש על ידא דקדישא אחרא, בגין דישתפחון פלא בקדושה לשמשא לקדשא בריך הוא.

זכאין אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי, דעליהו כתיב (ויקרא כ כו) ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי, פמה פרישן ישראל מפלא בקדושה לשמשא לקדשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (שם פסוק ו) והתקדשתם והייתם קדושים כי אני יהוה וגו'.

השי"ת ישוב עם ישראל מן הגלות

תו פתח ואמר (תהלים ג ט) ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה, ליהוה הישועה, הכי תנינן, זכאין אינון ישראל, דבכל אתר דאתגלו, שכינתא אתגלייא בהדיהו, פד יפקון ישראל מגלותא, פורקנא למאן, לישראל או לקדשא בריך הוא.

מתוך מדבש

בקדושה לשמשא לקדשא בריך הוא כדי שימצאו כל ישראל בקדושה לשמש להקב"ה.

זכאין אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, דעליהו כתיב שעליהם נאמר ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי, והיינו פמה פרישן ישראל מפלא בקדושה לשמשא לקדשא בריך הוא כמה נבדלים הם ישראל מכל האומות, לשמש בקדושה להקב"ה, כי יש מי שפורש עצמו מאיסורי לאוין אבל לקדושה לא כל אחד יכול להגיע, הדא הוא דכתיב זהו שכתוב והתקדשתם והייתם קדושים כי אני יהוה וגו'.

(דף צ ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך יא עמ' תלא-תלב)

השי"ת ישוב עם ישראל מן הגלות

תו פתח עוד פתח רבי שמעון ואמר לפרש מה שכתוב ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה, הנה מה שכתוב ליהוה הישועה, הכי תנינן כן למדנו (נמס' מגילת דף קט ע"א), כי זכאין אינון ישראל אשריהם ישראל, דבכל אתר דאתגלו, שכינתא אתגלייא בהדיהו שבכל מקום שגלו, השכינה גלתה עמהם, ושואל אם כן פד יפקון ישראל מגלותא, פורקנא למאן כשיצאו ישראל מן הגלות, למי תהיה הגאולה, לישראל או לקדשא בריך הוא מאחר ששניהם בגלות.

שכתוב קומי אורי פי בא אורי הנאמר על השכינה, וכתוב ועוד כתוב ביום ההוא אקים את ספת דויד הנפלת וגו' שהיא השכינה שתקום מן העפר ותצא מן הגלות במהרה בימינו אמן.

(דף פט ע"א, ובביאורינו כרך יא עמ' תיו-תיוח)

ישראל נבדלו מהאומות כדי לשמש בקדושה להשי"ת

תא חזי, קדשא בריך הוא (דף צ ע"ב) ישמש על ידא דכהנא בא וראה, כי הקב"ה ישמש על ידי הכהן, לכן וישתכח קדישא פד אחי לשמשא הוא ימצא קדוש כשבא לשמש בקודש, ובגין דקדשא בריך הוא ישמש על ידא דכהנא דאיהו קדישא וכדי שהקב"ה שהוא קדוש ישמש על ידי הכהן שהוא קדוש, פהנא ישמש על ידא דכיא לכן הכהן שהוא קדוש ישמש גם כן על ידי טהור דהיינו על ידי לוי, דאתקדש בדכיותיה המתקדש בטהרתו, ומאי איהו ומי הוא, ואמר לינאי הם הלויים, כמ"ש (נמדנר ט ו) קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אותם, בר נש אחרא ישמש על ידא דקדישא אחרא אדם אחר אפילו ישראל שהוא קדוש ישמש על ידי קדוש אחר, כגון בבקר יטול ידיו על ידי מי שכבר נטל את ידיו, בגין דישתפחון פלא

אָלֵא הָא אוֹקְמוּהּ בְּכַמְה קְרָאִי, וְהֵכָא, לִיהוּ"ה הַיְשׁוּעָה וְדָאִי, אִימְתִי, עַל עֲמָךְ בְּרִכְתְּךָ סְלָה, בְּשַׁעֲתָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יִשְׁגַח בְּבִרְכָאן עַל־יְהוּ דִישְׂרָאֵל, לְאַפְקָא לֹון מִן גְּלוּתָא וּלְאוֹטְבָא לְהוּ, פְּדִין לִיהוּ"ה הַיְשׁוּעָה וְדָאִי, וְעַל דָּא תְּנִינָן, דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יִתּוּב עִמְהוֹן דִישְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (דברים ל ג) וְשָׁב יְהוּ"ה אֱלֹהֵי־ךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ.

תועלת ספירת העומר כדי להטהר במים עליונים

רבי אבא אָזְלִי בְּאוּרְחָא, אָמַר רַבִּי חֲזִיא, פְּתִיב וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמְחַרְתַּת הַשְּׁבֵת מִיּוֹם הַבֵּיאָכֶם אֶת עֲמֵר הַתְּנוּפֶה, מֵאִי קָא מִיִּירִי, אָמַר לִיה, הָא אוֹקְמוּהּ חֲבַרְיָא, אָבֵל תָּא חֲזִי, יִשְׂרָאֵל כַּד הוּוּ בְּמִצְרַיִם, הוּוּ בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא, וְהוּוּ אַחֲדִין בְּמִסְאָבוּתָא, כְּאַתְתָּא דָּא כַּד הִיא יִתְבָּא בְיוֹמֵי דְמִסְאָבוּתָא.

בְּתַר דְאַתְגְּזֵרוּ, עָאלוּ בְּחוּלְקָא קְדִישָׁא דְאַקְרִי בְרִית, פִּינָן (דף צו ע"ב) דְאַתְאַחְדוּ בֵיה, פְּסָק מִסְאָבוּתָא מְנַיְיהוּ, כְּדָא אַתְתָּא כַּד פְּסָקוּ מִנְהָ דְמִי מִסְאָבוּתָא.

בְּתַר דְאַתְפְּסָקוּ מִנְהָ, מַה פְּתִיב (ויקרא טו כח) וְסַפְּרָה לָהּ שִׁבְעַת יָמִים, אוּף הֵכָא, פִּינָן דְעָאלוּ

מתוק מדבש

אבא, פְּתִיב וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמְחַרְתַּת הַשְּׁבֵת מִיּוֹם הַבֵּיאָכֶם אֶת עֲמֵר הַתְּנוּפֶה, מֵאִי קָא מִיִּירִי בְמַה מַדְבַר הַפְּסוּק, כְּלוּמַר מַה הָעֲנִין וְהַסוּד שֶׁל סְפִירַת הָעוֹמֵר, אָמַר לִיה רַבִּי אבא, הָא אוֹקְמוּהּ חֲבַרְיָא הֲרִי כְּכַר בִּיאָרוּ הַחֲבָרִים טַעְמוֹ בְּמִדְרָשִׁים, אָבֵל עֵתָה נִפְרַשׁ בִּזְהָא הָאוּפָן, כִּי תָּא חֲזִי, יִשְׂרָאֵל כַּד הוּוּ בְּמִצְרַיִם הוּוּ בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא בֵּא וְרָאָה, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּשְׁהִיוּ בְּמִצְרַיִם הָיוּ בְּרִשׁוּתָא הַסְטְרָא אַחְרָא, וְהוּוּ אַחֲדִין בְּמִסְאָבוּתָא וְהוּוּ נֶאֱחָזִים בְּטוּמָאָה, כִּי נִטְמָאוּ בְּטוּמַת מִצְרַיִם בְּכַשְׁפִּים וּבְעֵבוּדָה זָרָה, לִכֵּן הָיוּ בְּרִשׁוּתָא הַסְטְרָא אַחְרָא בְּגוּף וּבְנַפְשׁ, כְּאַתְתָּא דָּא כַּד הִיא יִתְבָּא בְיוֹמֵי דְמִסְאָבוּתָא כֹּאשָׁה זֹו כִּשְׁהִיא יוֹשֵׁבַת בְּיַמֵּי טוּמָאָתָה.

בְּתַר דְאַתְגְּזֵרוּ אַחַר שְׁנִימוּלוּ בְּעַרְב פֶּסַח, עָאלוּ בְּחוּלְקָא קְדִישָׁא דְאַקְרִי בְרִית נִכְנְסוּ בְּחֵלֶק הַקְּדוּשָׁה הַנִּקְרָא בְרִית, שְׁהִיא סוּד הַמַּלְכוּת [הַשְּׁכִינָה] (ורק אִמַר שְׁנִפְרַעוּ זְמַרָה נִכְנְסוּ זְמַרָה הַסוּד), פִּינָן (דף צו ע"ב) דְאַתְאַחְדוּ בֵיה כִּיּוֹן שְׁנִאֲחִזוּ בְּמַלְכוּת, פְּסָק מִסְאָבוּתָא מְנַיְיהוּ נִפְסָקָה הַטוּמָאָה מֵהֶם, כִּי פִירְשׁוּ עֲצָמָם מִכָּל צַד טוּמָאָה שְׁהִיתָה דְבוּקָה בְּהֶם, (כַּמְזוּל) (רַש"י שְׁמוֹת יז ו) עַל הַפְּסוּק (שֶׁס פְּסוּק כ"א) מִשְׁכּוֹ וְקָמוּ, מִשְׁכּוֹ יִכַּסּ מִעֲזוּדָה זָרָה, כְּדָא אַתְתָּא כַּד פְּסָקוּ מִנְהָ דְמִי מִסְאָבוּתָא כֹּאשָׁה זֹו כִּשְׁפָסְקוּ מִמְנָה דְמִי טוּמָאָתָה.

בְּתַר דְאַתְפְּסָקוּ מִנְהָ אַחַר שְׁפָסְקוּ מִמְנָה, מַה פְּתִיב וְסַפְּרָה לָהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאַחַר תִּטְהַר, אוּף הֵכָא

וּמְשִׁיב אֵלֵא הָא אוֹקְמוּהּ בְּכַמְה קְרָאִי, וְהֵכָא אֵלֵא הֲרִי בִיאָרְנוּ בְּכַמְה כְּתוּבִים, וְכֵן כֹּאן, דְכְתִיב לִיהוּ"ה הַיְשׁוּעָה, וְדָאִי וְדָאִי תְהִיָה יְשׁוּעָה גַם לְה', אִימְתִי מִתִּי תְהִיָה יְשׁוּעָה ה', כִּשְׁתְּהִיָה עַל עֲמָךְ בְּרִכְתְּךָ סְלָה, דְהֵיִינוּ בְּשַׁעֲתָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יִשְׁגַח בְּבִרְכָאן עַל־יְהוּ דִישְׂרָאֵל בְּשַׁעֲתָא שְׁהַקְב"ה יִשְׁגִּיחַ בְּבִרְכוּת עַל יִשְׂרָאֵל, לְאַפְקָא לֹון מִן גְּלוּתָא וּלְאוֹטְבָא לְהוּ לְהוּצִיא אוֹתָם מִן הַגְּלוּת וְלְהַטִּיב לָהֶם, פְּדִין לִיהוּ"ה הַיְשׁוּעָה וְדָאִי אוֹתָהּ גַם תְּשׁוּעָה ה' וְדָאִי, כִּי הַשְּׁכִינָה תִצַּא מִן הַגְּלוּת, וְאוֹ יְקוּיִם מַה שְׁכָתוּב עַל עֲמָךְ בְּרִכְתְּךָ סְלָה, פִּי שְׁהַבְּרִכוּת תְּהִיִינָה עַל יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, מַה שְׁאִין כֵּן בְּעוֹדָם בְּגִלוּת, וְעַל דָּא תְּנִינָן וְעַל זֶה לְמַדְנֵוּ, דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יִתּוּב עִמְהוֹן דִישְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא שְׁהַקְב"ה יִשׁוּב עִם יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת, הָדָא הוּא דְכְתִיב זֶהוּ שְׁכָתוּב וְשָׁב יְהוּ"ה אֱלֹהֵי־ךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְהִשִּׁיב אֶת שְׁבוּתְךָ לֹא כְתִיב, אֵלֵא וְשָׁב ה', שְׁפִירוּשׁוּ שְׁהוּא גַם כֵּן יִשׁוּב עִם בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת, בְּב"א.

(דף צ ע"ב, וּבְבִיאָרְנוּ כַּרְךָ יֹא עַמ' תְּלַב-תְּלֹו)

תועלת ספירת העומר כדי להטהר במים עליונים

רבי אבא אָזְלִי בְּאוּרְחָא, הוּוּ אָזְלִי בְּאוּרְחָא אֵלֵו הַב' חֲבָרִים הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, אָמַר רַבִּי חֲזִיא לְרַבִּי

בְּחֻלְקָא קְדִישָׁא, פְּסָקָא מְסָאבוּ מְנִייהוּ, וְאָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִכָּאן וְלְהִלָּאָה חוֹשְׁבָנָא לְדְכִיּוּתָא.

וּסְפָרְתֶם לָכֶם, לָכֶם דְיִיקָא, כְּמָה דְאֵת אָמַר וּסְפָרָה לָהּ שְׁבַעַת יָמִים, לָהּ לְעַצְמָהּ, אוּף הָכָא לָכֶם לְעַצְמְכֶם, וְלָמָּה, בְּגִין לְאֵתְדַכְּאָה בְּמִיין עֲלָאִין קְדִישִׁין, וְלִבְתָר לְמִיתִי לְאֵתְחַבְּרָא בֵּיהּ בְּמִלְפָּא, וְלִקְבְּלָא אוּרִייתִיהּ.

הָתֵם וּסְפָרָה לָהּ שְׁבַעַת יָמִים, הָכָא שְׁבַעַת שְׁבַתוֹת, אֲמַאי שְׁבַעַת שְׁבַתוֹת, בְּגִין לְמִזְכֵּי לְאֵתְדַכְּאָה בְּמִיין דְהָהוּא נְהָר דְנָגִיד וְנָפִיק, וְאֲקָרִי מִיָּם חַיִּים.

מתוק מדבש

ולגרום יחוד התפארת ומלכות, ולקבלא אוּרִייתִיהּ ואחר כך יקבלו את תורתו, שיצאה על ידי היחוד.

הָתֵם וּסְפָרָה לָהּ שְׁבַעַת יָמִים שם בנדה די לה לספור שבעת ימי טהרה, הָכָא אבל כאן כתוב וספרתם לכם שְׁבַעַת שְׁבַתוֹת, ויש לשאול אֲמַאי שְׁבַעַת שְׁבַתוֹת למה כאן צריכים ישראל לספור שבע שבתות שהם מ"ט ימים, ומשיב בְּגִין לְמִזְכֵּי לְאֵתְדַכְּאָה בְּמִיין דְהָהוּא נְהָר דְנָגִיד וְנָפִיק כדי לזכות להטהר במימי החסד של הנהר שהוא הבינה שנמשך ויוצא מימיו בלי הפסק, וְאֲקָרִי מִיָּם חַיִּים ומימי חסדיה נקראים מים חיים, וזהו הטעם שצריכים לספור מ"ט ימים, כדי להגיע לליל שבועות ולזכות להטהר במימי החסד של אימא [בינה] היוצאים ממ"ט שעריה, שבהם נטהרים בחינות התפארת ומלכות, בסוד הכתוב (יזקאל לו כה) וזרקתי עליכם מים טהורים. (דף צו ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך יא עמ' תקכא-תקכג)

אף כאן בצאת ישראל ממצרים, בְּיַיִן דְעָאלוּ בְּחֻלְקָא קְדִישָׁא כיון שנכנסו בחלק הקדוש של המלכות על ידי המילה, פְּסָקָא מְסָאבוּ מְנִייהוּ פסקה הטומאה מהם, וְאָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לישראל, מִכָּאן וְלְהִלָּאָה חוֹשְׁבָנָא לְדְכִיּוּתָא מכאן ולהלאה צריכים לעשות חשבון ולמנות ימי הספירה לטהרה.

ומה שכתוב וּסְפָרְתֶם לָכֶם, הנה כתוב לָכֶם דְיִיקָא בדיוק כתוב לכם, דהיינו כְּמָה דְאֵת אָמַר כמו שנאמר וּסְפָרָה לָהּ שְׁבַעַת יָמִים ודרשינן לָהּ לְעַצְמָהּ פ"י לתועלתה, אוּף הָכָא לָכֶם, לְעַצְמְכֶם אף כאן מה שכתוב וספרתם "לכם", פירושו לעצמכם ולתועלתכם, ומפרש וְלָמָּה ומה היא התועלת לישראל מספירת העומר, ואמר בְּגִין לְאֵתְדַכְּאָה בְּמִיין עֲלָאִין קְדִישִׁין כדי להטהר במים עליונים הקדושים, דהיינו במימי החסדים של אימא [בינה], וְלִבְתָר ואחר כך בחג השבועות, לְמִיתִי לְאֵתְחַבְּרָא בֵּיהּ בְּמִלְפָּא יזכו לבוא להתחבר במלך שהוא בחינת התפארת,

שובה דא שירתא

אך אותן הצדיקים הגדולים שהיו בעלי רוח הקודש כגון רבי שמעון בן יוחאי וחביריו, הן במדרגה שלמעלה מן הזמן כי רוח הקודש הוא דבר ומדרגה שאינו בזמן, לכך ראו בימיהם כל מה שעתידיים דורות האחרונים לחדש, שלכך מצינו בזהר שמוזכר כמה מימרות ממאמר האמוראים העתידיים להיות בדורות האחרונים, והוא מטעם הנ"ל כי הן היו בעלי רוח הקודש והיו למעלה מן הזמן.

(מאור עינים)

פרשת אמור תשפ"ב

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

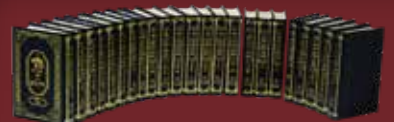
הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל



פורמט בוס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]



פורמט רגיל [cm 24/17]



פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

